

Dimensioner den havde fra første Færd, og hvor store Dimensioner den havde faaet, efter at Stormfloden havde hærget Løbet, saa det skal jeg ikke atter komme ind paa. Ærede Medlemmer ville ogsaa ved at gennemlæse Betænkningen kunne faa fuldstændig Rede paa disse Forhold. Der er et enkelt Punkt, som var stærkt fremme fra et Par ærede Medlemmers Side, nemlig Spørgsmaalet om Kommissionens Enighed; det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) og det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) have begge hævdet, at Kommissionen var i høj Grad uenig. Jeg kan ikke give de to ærede Medlemmer Ret i den Betragtning. Forholdet er nemlig det, at man sjældent vil have set en Kommission, der har afgivet en Betænkning under den Enighed, som Tilfældet er her. Jeg skal prøve paa at nævne, hvad Kommissionen er enig om, og det vil da ses, at det er om alle de vigtigste og alvorligste Opgaver, der staa i Forbindelse med dette Spørgsmaal. Det er derfor ganske fejlagtigt at paastaa, at Kommissionens Medlemmer ere uenige, tværtimod ere de paa ethvert Hovedpunkt af Forslaget fuldstændig enige. Alle Kommissionens Medlemmer ere enige om med stor Styrke at fremhæve Nødvendigheden af, at der hurtigst muligt træffes Foranstaltninger til Afhjælpning af den nuværende farlige Situation, og alle Kommissionens Medlemmer ere enige om at udtale, at man ikke paa det nuværende Tidspunkt kan udtale sig om, hvilke Foranstaltninger der bør foreslaas for at hidføre den bedst mulige Løsning af Spørgsmaalet om et Udløb fra Ringkøbing Fjord til Vesterhavet. Alle Kommissionens Medlemmer ere enige om at foreslaa et Par Indbygninger i Kanalen med Bundsikring for at tilvejebringe passende Strømforhold for saavel Fjordens Afvanding som for Afværgelse af skadelig Oversvømmelse samt om at give disse Indbygninger en saadan Karakter, at de kunne indgaa som et nødvendigt Led i en endelig Løsning, hvad enten denne maatte gaa ud paa en permanent Lukning af Kanalen eller Bibeholdelse af Kanalen. Alle Kommissionens Medlemmer ere enige om, at der er Mulighed for, at den foreslaaede Ordning kan hidføre en endelig tilfredsstillende Løsning, medens den individuelle Opfattelse af Sandsynligheden herfor foreløbig er noget afvigende. Alle Kommissionens Medlemmer ere endelig enige om, at de foreslaaede Indbygninger skulle have en saadan Konstruktion og Styrke, at Arbejdet under Udførelsen ikke ødelægges af

tilfældige Storme; hvorved Mulighed for Katastrofer, som ingen kan beregne, kan indtræde. Naar man maa erkende, at med Hensyn til disse Punkter er Kommissionen i særdeles høj Grad enig, forekommer det mig virkelig, at det ikke kan nytte at komme og prøve at fastslaa, at Kommissionen er i høj Grad uenig. Tværtimod, den er i høj Grad enig med Hensyn til alle sine Forslag.

Vil man nu spørge — og det er jo, naar man staar overfor to Forslag, et ret vigtigt Spørgsmaal —, hvordan Kommissionen ser paa det Forslag, der er stillet af Vandbygningsvæsenet, tror jeg ikke at tage fejl, naar jeg siger, at den bestemt vil fraraade, at et Forsøg paa at lukke Kanalen gøres efter det System. Vandbygningsvæsenet har foreslaaet, idet den frygter, at Forsøget ikke vil lykkes. Vandbygningsvæsenet anslaa kalkulatorisk, at en Lukning vil koste 300,000 Kr., eventuelt et Par Hundre tusinde Kroner mere, hvis særlig vanskelige Forhold under Opførelsen af Dæmningen skulde gøre sig gældende, altsaa tilsammen $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Kommissionen mener, at man ingenlunde med Sikkerhed kan begrænse Udgifterne til dette Beløb, fordi der, som Vandbygningsvæsenet udtrykker sig, kan ske betydelige Beskadigelser paa Dæmningen, saa længe Arbejdet staar paa. Kommissionen mener, at i Virkeligheden er der en ikke ringe Sandsynlighed for, at de omhandlede Forsøg paa Lukning vilde koste lige saa meget eller mere end den af Kommissionen foreslaaede Indsnævring og Sikring af Kanalen, hvilken Indsnævring til enhver Tid med ringe Bekostning kan omdannes til en permanent Lukning. Og Kommissionen hævder — og fremhæver meget stærkt i Betænkningen —, at man ved at gaa til en Lukning af Kanalen med eet Slag vilde ødelægge Fjordfiskeriet for lange Tider, idet den derved fremkaldte Skiften mellem salt og fersk Vand i Fjorden ikke er egnet til at fremkalde den Grøde, Fiskene skulle have for at kunne trives — men det var det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) meget udførligt inde paa, det skal jeg ikke forfølge videre. Dernæst mener Kommissionen, at de Penge, som ere anvendte paa Gennemgravningen af Løbet ved Hvide Sande, vilde være ganske spildte, hvis man nu gik til helt at lukke Kanalen, saa vilde det Forsøg, man har villet gøre, være standset, og der vilde i lange Tider ikke være Udsigt til at opnaa nogen tilfredsstillende Ordning, som dog i høj Grad maa paakræves.